

- 3) Αντιτίθεται η ρήτρα 4 της εν λόγω συμφωνίας πλαισίου σε εθνική διάταξη, όπως αυτή του άρθρου 20, παράγραφος 1, του νομοθετικού διατάγματος 75/2017 (όπως ερμηνεύεται από την ως άνω υπουργική εγκύκλιο 3/2017), η οποία, μολονότι προβλέπει τη δυνατότητα μονιμοποίησης των ορισμένου χρόνου ερευνητών των δημόσιων ερευνητικών φορέων –άλλα μόνο εάν έχουν συμπληρώσει τουλάχιστον τρία έτη υπηρεσίας κατά την 31η Δεκεμβρίου 2017–, εντούτοις, δεν προβλέπει τη δυνατότητα αυτή για τους πανεπιστημιακούς ερευνητές ορισμένου χρόνου, για τον μόνο λόγο ότι το άρθρο 22, παράγραφος 16, του νομοθετικού διατάγματος 75/2017 έχει υπαγάγει τη σχέση εργασίας τους, καίτοι βάσει νόμου πρόκειται για σύμβαση εξαρτημένης εργασίας, σε «καθεστώς δημοσίου δικαίου», παρά το ότι το άρθρο 22, παράγραφος 9, του νόμου 240/2010 επιβάλλει στους ερευνητές ερευνητικών φορέων και πανεπιστημίων τον ίδιο περιορισμό όσον αφορά τη μέγιστη διάρκεια των σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου που συνάπτονται, υπό τη μορφή των συμβάσεων που διαλαμβάνονται στο άρθρο 24 ή των ερευνητικών υποτροφιών που διαλαμβάνονται στο ίδιο άρθρο 22, με πανεπιστήμια και ερευνητικούς φορείς;
- 4) Αντιτίθενται οι αρχές της ισοδυναμίας, της αποτελεσματικότητας και της πρακτικής αποτελεσματικότητας του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσον αφορά την ανωτέρω συμφωνία πλαίσιο, καθώς και η αρχή της μη διάκρισης που περιέχεται στη ρήτρα 4 της εν λόγω συμφωνίας, σε εθνική διάταξη, (άρθρο 24, παράγραφος 3, στοιχείο α, του νόμου 240/2010 και άρθρο 29, παράγραφος 2, στοιχείο δ και παράγραφος 4, του νομοθετικού διατάγματος 81/2015) η οποία, παρά το ότι υφίσταται νομοθεσία που εφαρμόζεται σε όλους τους εργαζόμενους του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα, η οποία περιλήφθηκε πρόσφατα στο ως άνω διάταγμα 81/2015 και η οποία ορίζει (από το έτος 2018) τη μέγιστη διάρκεια της σχέσης εργασίας ορισμένου χρόνου σε 24 μήνες (συμπεριλαμβανομένων παρατάσεων και ανανεώσεων) και θέτει ως προϋπόθεση για τη σύναψη τέτοιου είδους συμβάσεων εργασίας από τη δημόσια διοίκηση την ύπαρξη «προσωρινών ή έκτακτων αναγκών», επιτρέπει στα πανεπιστήμια να προσλαμβάνουν ερευνητές με συμβάσεις ορισμένου χρόνου τριετούς διάρκειας, δυνάμενες να παραταθούν για δύο έτη, υπό τον όρο θετικής αξιολόγησης των διδακτικών και ερευνητικών δραστηριοτήτων κατά την ίδια τριετία, χωρίς να εξαρτούν τη σύναψη της αρχικής σύμβασης ή την παράτασή της από την ύπαρξη τέτοιων προσωρινών ή έκτακτων αναγκών του πανεπιστημίου, και επιτρέπει επίσης στα πανεπιστήμια, κατά τη λήξη της πενταετούς περιόδου, να συνάπτουν με το ίδιο ή άλλα άτομα μία ακόμη σύμβαση ορισμένου χρόνου παρόμοιου τύπου, προκειμένου να ικανοποιήσουν τις ίδιες διδακτικές και ερευνητικές ανάγκες που συνδέονται με την προηγούμενη σύμβαση;
- 5) Αντιτίθεται η ρήτρα 5 της ανωτέρω συμφωνίας πλαισίου, επίσης υπό το πρίσμα των αρχών της αποτελεσματικότητας και της ισοδυναμίας και της ανωτέρω ρήτρας 4, σε εθνική διάταξη (άρθρο 29, παράγραφος 2, στοιχείο δ, και παράγραφος 4 του νομοθετικού διατάγματος 81/2015 καθώς και άρθρο 36, παράγραφοι 2 και 5, του νομοθετικού διατάγματος 165/2001) η οποία απαγορεύει στους πανεπιστημιακούς ερευνητές που έχουν προσληφθεί με συμβάσεις ορισμένου χρόνου τριετούς διάρκειας δυνάμενες να παραταθούν για δύο έτη (κατά το ανωτέρω άρθρο 24, παράγραφος 3, στοιχείο α, του νόμου 240/2010), να συνάψουν στη συνέχεια σύμβαση αορίστου χρόνου, δεδομένου ότι, στην ιταλική έννομη τάξη, δεν υφίσταται άλλο αποτελεσματικό μέτρο για την πρόληψη ή την κύρωση της καταχρηστικής σύναψης διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου εκ μέρους των πανεπιστημίων;

(¹) Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ 1999, L 175, σ. 43).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi
(Πολωνία) στις 22 Ιουλίου 2020 — Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty κατά D.P.

(Υπόθεση C-338/20)

(2021/C 19/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αρχή εκτέλεσης: Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty

Καταδικασθείς: D.P.

Προδικαστικό ερώτημα

Παρέχει η επίδοση σε καταδικασθέντα απόφασης, η οποία του επιβάλλει χρηματική ποινή χωρίς να έχει μεταφραστεί σε γλώσσα την οποία αυτός κατανοεί, τη δυνατότητα στην αρχή του κράτους εκτέλεσης της απόφασης να αρνηθεί την εκτέλεσή της, δυνάμει των διατάξεων με τις οποίες μεταφέρθηκε στην εθνική έννομη τάξη το άρθρο 20, παράγραφος 3, της απόφασης-πλαίσου 2005/214/ΔΕΥ⁽¹⁾, λόγω προσβολής του δικαιώματος για δίκαιη δίκη;

(¹) Απόφαση-πλαίσιο 2005/214/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 24ης Φεβρουαρίου 2005, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών (ΕΕ 2005, L 76, σ. 16).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Πολωνία) στις 2 Οκτωβρίου 2020 — Delfarma Sp. z o.o. κατά Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

(Υπόθεση C-488/20)

(2021/C 19/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Delfarma Sp. z o.o.

Καθού: Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιτίθεται το άρθρο 34 ΣΛΕΕ σε ρύθμιση εθνικού δικαίου σύμφωνα με την οποία η ισχύς της άδειας παράλληλης εισαγωγής λήγει μετά το πέρας ενός έτους από την ημέρα της λήξης της ισχύος της άδειας κυκλοφορίας του φαρμάκου αναφοράς;
- 2) Υπό το πρίσμα των άρθρων 34 και 36 ΣΛΕΕ, δύναται εθνική αρχή να εκδώσει απόφαση αναγνωριστικού χαρακτήρα, με την οποία να διαπιστώνεται η εκ του νόμου λήξη της ισχύος της άδειας κυκλοφορίας φαρμάκου στο πλαίσιο παράλληλης εισαγωγής, αποκλειστικά λόγω παρέλευσης του καθορισμένου από τον νόμο χρονικού διαστήματος, που υπολογίζεται από την ημερομηνία λήξης της ισχύος της άδειας κυκλοφορίας του φαρμάκου αναφοράς, χωρίς να απαιτείται εξέταση των λόγων λήξης της ισχύος της άδειας του συγκεκριμένου προϊόντος καθώς και των άλλων προϋποθέσεων που μνημονεύει το άρθρο 36 ΣΛΕΕ, και οι οποίες σχετίζονται με την προστασία της υγείας και της ζωής των ανθρώπων;
- 3) Επαρκούν για την έκδοση απόφασης αναγνωριστικού χαρακτήρα, με την οποία διαπιστώνεται η λήξη της ισχύος της άδειας κυκλοφορίας φαρμάκου στο πλαίσιο παράλληλης εισαγωγής, η απαλλαγή των παράλληλων εισαγωγέων από την υποχρέωση υποβολής περιοδικών εκθέσεων για την ασφάλεια και η συναρτώμενη με αυτήν έλλειψη επικαιροποιημένων στοιχείων εκ μέρους της διοικητικής αρχής αναφορικά με τη σχέση οφέλους-κινδύνου που προκύπτει από τη φαρμακοθεραπεία;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 6 Οκτωβρίου 2020 — ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft κατά Lokomotion Gesellschaft für Schienentraktion mbH

(Υπόθεση C-500/20)

(2021/C 19/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Obersten Gerichtshof